

پیش‌خوان

«انگلیس و سر عبدالبهاء» در آینه یک اثر تاریخی

برکشیده روسیه تزاری انگلیس و امریکا

■ نیما احمدپور

اثری که هم اینک در معرفی آن سخن می‌رود، مناسبات عباس افندی، رهبر دوم بهائیان با دولت انگلستان را مورد بازخوانی قرار داده است. این تحقیق توسط عبدالحسین آیتی به رشته تحریر

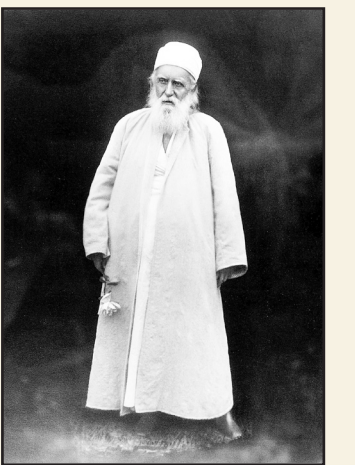
در آمده و تی‌آل یوبه آن را ترجمه کرده است. نشر نیکان که این دفتر را روانه بازار نشر ساخته است، در دیباچه خویش بر آن، موضوع و محتوای آن را چنین توصیف می‌کند:

«شاید طرف چندین سده گذشته، کمتر حرکت فرقه‌ای را بتوان سراغ داشت که به اندازه شیخیه، بابیه، ازلیه و بهائیه، مورد بحث و تحقیق و رد قرار گرفته باشد. میزان توجه و واکنش به این دست‌ساخته‌های امپراتوری فاسد عثمانی، روس تزار و انگلیس مکار، به قدری گسترده دارد و بعضاً با این سؤال همراه است که چرا این قدر در قبال چند مسلک سیاسی شبه‌دینی، حساسیت و واکنش نشان داده می‌شود؟ اینکه چنین فرقه‌هایی، چرا با واکنش‌های تند و ادامه‌دار مواجه شده، موضوع بسیار حساس و مهمی است که با مطالعه آثار مخالفان نقاد شیخیه، بابیه و بهائیت، می‌توان بدان پی برد. موضوعات بااهمیت و فراوانی از قبیل ذیل آمده، ضرورت شناخت شیخیه، بابیه و بهائیه را فراهم آورده است:

۱- نقش بیگانگان در کاشت و برداشت از این تشکیلات دست‌ساخته عثمانی، روس تزار و انگلیس که امروزه در خدمت امریکا قرار دارد.

۲- ساختار شکنی سیاسی به منظور بر خورد همه‌جانبه با مرجعیت مقتدر شیعه، در مقام نیابت عامه دوران غیبت.

۳- ساختار شکنی دینی که فرقه‌های مزبور، با تأسیس

➤ عباس افندی معروف به عبدالبهاء رهبر بهائیان

بابیت، رکن رابع، مهدویت، نبوت و الوهیت دنبال کردند با حمایت انگلیس و امریکا تقویت شد.
۴- بر خورد منحرفانه دست‌ساخته‌های استعمار ضداسلام، با مبانی اعتقادی اسلامی.
۵- به تحراف کشاندن مسلمانان ناگام یا فریب دادن ساده‌لوحان، برای عملی کردن اهداف شوم استعمار.
مورد فوق آمده از جمله دلایلی است که وظیفه بر خورد با عوامل خارجی مذهب‌ساز و ایادی داخلی آن را در زمره فرایض ایمانی درمی‌آورد، البته باید توجه داشت که ممکن است این فرضیه ایمانی که باید به صورت‌های گوناگون انجام گیرد، به دلیل اعمال نظریاتی سلیقه‌ای از مسیر اصلی خود منحرف شود و کژراهه‌ای را در عملکرد مسلمانانی به وجود آورد که اثر آن در جوامع اسلامی، کمتر از دست‌ساخته‌های شبه‌دینی مخرب نباشد. برای نمونه می‌توان وظایف دوران غیبت مبارزه کرد، با فضیلت افضل اعمال شیعتان‌انتظار الفرج تعریف شده است، با اعمال اظهار نظرهای ابدایی – که بعضاً با قرآن و سنت سازش ندارد- نه فقط بی ارزش ساخت، بلکه مدینه فاضله را به مدینه فاسده‌ای که خواست دشمنان تشیع است، تبدیل کرد، برای شناخت چنین خط‌انحرافی باید تصمیم‌ها و شکل انجام وظایف در دوران غیبت را به آنچه معروف و نهی‌ای منکر انجام وظیفه نمود؟ بر حسب آنچه که حضرت حجت‌بن‌الحسن (عج) در رقیقه‌های به شیخ مفید فرموده‌اند، باید با فساد و رواج‌دهندگان مبارزه کرد، نه اینکه در مقابل هر خلاف عفتی که جامعه را لکه‌دار می‌سازد، سکوت کنیم و خود را به این غلط‌قانع کنیم که فساد عالم را نگیرد امام زمان ظهور نمی‌کند! به هر روی مقال مفاسد آثاری از قبیل انگلیس و سر عبدالبهاء که روشنگری می‌کند و ماهیت واقعی دین‌سازان و ایادی آنان را برملا می‌سازد، از جمله وظایف مسلمانانی دوران غیبت است، هر گونه مسامحه و کوتاهی، تقویت مسیرهایی است که استعمار برای تضعیف اسلام، خاصه تشیع تشخیص داده است.»

ساریچ

کفتدو کو ۸۸۹۸۴۳۷

اعضای تشکیلات موسوم به «باران ایران»،مدیران وطنی جامعه بهائی

ادعای بهائیان مبنی بر نقض حقوق آنان در ایران، در حالی مطرح می‌شود که طبق قوانین رژیم اشغالگر قدس، اعضای این فرقه در عکا و حیفا حق تبلیغ ندارند! با وجود غیرقانونی بودن همین مسئله در ایران، در سال‌های پس از پیروزی انقلاب، آنان نه تنها به تبلیغ و ترویج بهائیت پرداخته‌اند، بلکه به عنوان ستون پنجم صهیونیسم، انگلیس و امریکا عمل کرده‌اند. تشکیلات بهائیت برای داغ کردن فضا در کشورمان، به اعضای خود دستور به مقاومت مدنی می‌دهد و آن را به عنوان دستاویزی برای هجمه به نظام مطرح می‌کند

عضو کنگره امریکا در قطعنامه‌ای، به رونالد ریگان رئیس جمهور وقت پیشنهاد کردند که با یک اقدام

بین‌المللی، از مجازات بهائیان در ایران جلوگیری کند. علاوه بر امریکا بسیاری از کشورهای غربی، از جمله انگلیس، کانادا و اسرائیل نیز به حمایت از این تشکیلات سیاسی پرداختند.^(۱) گاهی اجمالی به گزارش‌های هدفدار و غیرمنصفانه فرستادگان سازمان‌های حقوق بشر مانند گالندیو پول و کاپیتورن، این واقعیت را آشکار می‌سازد که همه ابراهای امپریالیستی و صهیونیستی، دست به دست هم دادند تا نظام جمهوری اسلامی را وادار کنند این تشکیلات را به عنوان اقلیت دینی بپذیرد.^(۲)

■ باران ایران

در سال ۱۳۰۰ش، مهم‌ترین تشکیلات بهائیان در ایران به نسام «محفصل روحانی ملی» زیر نظر شوقی افندی، رهبر سوم بهائیت تأسیس شد. این محفل در سال ۱۳۶۲ش، به دلایل امنیتی توسط نظام جمهوری اسلامی غیرقانونی اعلام شد. در پی آن تشکیلات بهائیت، محفل مخفی موسوم به «باران ایران» را تشکیل داد و بی توجه به حکم حکومتی و بهائیان گفت که جامعه بهائی احسان می‌کند از جهت اداری، اجتماعی و مالی در حال مرگ است و با بدترین تعداد وزرای بهائی در کابینه‌وی، به ۹نفر رسیدند.^(۳) همچون سپهدا اسدالله ضعیعی وزیر جنگ و تولیدات کشاورزی و مواد معدنی، منصور روحانی وزیر آب و برق و کشاورزی، غلام‌عباس آرام وزیر خارجه، منوچهر شاهقلی وزیر علوم و بهداری، هوشنگ نیاوندی وزیر علوم و ریاست دانشگاه تهران و شیراز، فرخرو پارسا وزیر آموزش و پرورش، محمد معتمد باهری وزیر دادگستری و پرویز خسروانی وزیر ورزش.^(۴)

به این ترتیب نقشه ۱۰ساله شوقی افندی برای تبدیل ایران به عنوان دومین کشور بهائیت، در حال تحقق بود. خود بشکنتیم و بهائیت را در ایران و جهان پیشرفت دهیم…»^(۵) بهائیان با شعار بی‌وطنی، حتی در این زمان که بسیاری از ارکان حکومتی را در اختیار داشتند، به کشور خیانت می‌کردند. در اسناد ساواک، در خصوص جاسوسی بهائیان برای امریکا و انگلیس چنین آمده است: «حضیرالقدس (مرکز اداری بهائیان) تهران طی نامه محرمانه به تمامی محفل‌های سراسر ایران اعلام نموده، تمامی بهائیتانی که در نیروهای مسلح ایران و جهان اسلام، جذب نیرو و جلب توجه جهانیان و امکانات مختلف مجامع بین‌المللی و تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی ایران گرفته است. در این بین مجامع بین‌المللی در غرب، متأثر از سیاست‌های امریکا، به جانبداری از بهائیت و موضع‌گیری علیه جمهوری اسلامی ایران پرداختند. برای نمونه پنج عزیزتان است، بی‌اعتنا باشید.»^(۶)

بر اساس اطلاعات به دست آمده، تشکیلات بهائیت با توهم اینکه نظام اسلامی به وسیله این آشوب‌ها ساقط خواهد شد، نقشی پررنگ در آنها ایفا کرد. فعالیت سازمانی و حساب‌شده این تشکیلات در عاشورای آن سال، دشمنی آنها را هر چه بیشتر به نمایش گذاشت. سرکردگان این حزب در شب تاسوعای حسینی با حضور در منزل یکی از دستگیرشدگان، هماهنگی‌های لازم را انجام دادند و برای حرمت‌شکنی روز عاشورا، برنامه‌ریزی کردند. نکته حائز اهمیت آنکه حدود ۱۰۰ نفر از افراد دستگیرشده در اغتشاشات عاشورای ۸۸، بهائی بودند که چند تن از آنها مانند بابک میبشر، داماد خانجانی و از ترسین غضنفری، از خانواده عناصر رده بالای این تشکیلات در ایران محسوب می‌شدند. بروز همین مسئله، از اقدام برنامه‌ریزی‌شده آنها برای هکت حرمت در این روز مقدس، حکایت داشته است. بلافاصله بیت‌العدل را پیامی، به دستگیری چند بهائی اعتراف و از اظهارات قبلی خود دست می‌کشد و برای جلوگیری از خشم

فرقه بهائیت به سان آلت فعل براندازان در ۴۴ سال اخیر

ستون پنجم صهیونیسم

در جلد نحل‌های خرافی و مظلوم‌نما

صدا،ت وزارت و کالت رسیدند.^(۷) چندی پس از شروع

اصلاحات امریکایی شاه در ایران، همان‌طور که بارها امام خمینی در سخنرانی‌های خود خطر آن را گوشزد کرده بودند، در بهمن ۱۳۴۳ امیرعباس هویدا نخست‌وزیر ایران شد، دوران ۱۲ساله‌ای که در آن رجال بهائی، بیشترین تصدی را در ارکان قدرت به دست آوردند، به طوری که تعداد وزرای بهائی در کابینه‌وی، به ۹نفر رسیدند.^(۸) همچون سپهدا اسدالله ضعیعی وزیر جنگ و تولیدات کشاورزی و مواد معدنی، منصور روحانی وزیر آب و برق و کشاورزی، غلام‌عباس آرام وزیر خارجه، منوچهر شاهقلی وزیر علوم و بهداری، هوشنگ نیاوندی وزیر علوم و ریاست دانشگاه تهران و شیراز، فرخرو پارسا وزیر آموزش و پرورش، محمد معتمد باهری وزیر دادگستری و پرویز خسروانی وزیر

صدا،ت وزارت و کالت رسیدند.^(۷) چندی پس از شروع اصلاحات امریکایی شاه در ایران، همان‌طور که بارها امام خمینی در سخنرانی‌های خود خطر آن را گوشزد کرده بودند، در بهمن ۱۳۴۳ امیرعباس هویدا نخست‌وزیر ایران شد، دوران ۱۲ساله‌ای که در آن رجال بهائی، بیشترین تصدی را در ارکان قدرت به دست آوردند، به طوری که تعداد وزرای بهائی در کابینه‌وی، به ۹نفر رسیدند.^(۸) همچون سپهدا اسدالله ضعیعی وزیر جنگ و تولیدات کشاورزی و مواد معدنی، منصور روحانی وزیر آب و برق و کشاورزی، غلام‌عباس آرام وزیر خارجه، منوچهر شاهقلی وزیر علوم و بهداری، هوشنگ نیاوندی وزیر علوم و ریاست دانشگاه تهران و شیراز، فرخرو پارسا وزیر آموزش و پرورش، محمد معتمد باهری وزیر دادگستری و پرویز خسروانی وزیر

صدا،ت وزارت و کالت رسیدند.^(۷) چندی پس از شروع اصلاحات امریکایی شاه در ایران، همان‌طور که بارها امام خمینی در سخنرانی‌های خود خطر آن را گوشزد کرده بودند، در بهمن ۱۳۴۳ امیرعباس هویدا نخست‌وزیر ایران شد، دوران ۱۲ساله‌ای که در آن رجال بهائی، بیشترین تصدی را در ارکان قدرت به دست آوردند، به طوری که تعداد وزرای بهائی در کابینه‌وی، به ۹نفر رسیدند.^(۸) همچون سپهدا اسدالله ضعیعی وزیر جنگ و تولیدات کشاورزی و مواد معدنی، منصور روحانی وزیر آب و برق و کشاورزی، غلام‌عباس آرام وزیر خارجه، منوچهر شاهقلی وزیر علوم و بهداری، هوشنگ نیاوندی وزیر علوم و ریاست دانشگاه تهران و شیراز، فرخرو پارسا وزیر آموزش و پرورش، محمد معتمد باهری وزیر دادگستری و پرویز خسروانی وزیر ورزش.^(۹)

به این ترتیب نقشه ۱۰ساله شوقی افندی برای تبدیل ایران به عنوان دومین کشور بهائیت، در حال تحقق بود. خود بشکنتیم و بهائیت را در ایران و جهان پیشرفت دهیم…»^(۱۰) بهائیان با شعار بی‌وطنی، حتی در این زمان که بسیاری از ارکان حکومتی را در اختیار داشتند، به کشور خیانت می‌کردند. در اسناد ساواک، در خصوص جاسوسی بهائیان برای امریکا و انگلیس چنین آمده است: «حضیرالقدس (مرکز اداری بهائیان) تهران طی نامه محرمانه به تمامی محفل‌های سراسر ایران اعلام نموده، تمامی بهائیتانی که در نیروهای مسلح ایران و جهان اسلام، جذب نیرو و جلب توجه جهانیان و امکانات مختلف مجامع بین‌المللی و تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی ایران گرفته است. در این بین مجامع بین‌المللی در غرب، متأثر از سیاست‌های امریکا، به جانبداری از بهائیت و موضع‌گیری علیه جمهوری اسلامی ایران پرداختند. برای نمونه پنج عزیزتان است، بی‌اعتنا باشید.»^(۱۱)

بر اساس اطلاعات به دست آمده، تشکیلات بهائیت با توهم اینکه نظام اسلامی به وسیله این آشوب‌ها ساقط خواهد شد، نقشی پررنگ در آنها ایفا کرد. فعالیت سازمانی و حساب‌شده این تشکیلات در عاشورای

آن سال، دشمنی آنها را هر چه بیشتر به نمایش گذاشت. سرکردگان این حزب در شب تاسوعای حسینی با حضور در منزل یکی از دستگیرشدگان، هماهنگی‌های لازم را انجام دادند و برای حرمت‌شکنی روز عاشورا، برنامه‌ریزی کردند. نکته حائز اهمیت آنکه حدود ۱۰۰ نفر از افراد دستگیرشده در اغتشاشات عاشورای ۸۸، بهائی بودند که چند تن از آنها مانند بابک میبشر، داماد خانجانی و از ترسین غضنفری، از خانواده عناصر رده بالای این تشکیلات در ایران محسوب می‌شدند. بروز همین مسئله، از اقدام برنامه‌ریزی‌شده آنها برای هکت حرمت در این روز مقدس، حکایت داشته است. بلافاصله بیت‌العدل را پیامی، به دستگیری چند بهائی اعتراف و از اظهارات قبلی خود دست می‌کشد و برای جلوگیری از خشم

فرقه بهائیت به سان آلت فعل براندازان در ۴۴ سال اخیر

فریبا کمال آیتی در کنار همشویزبانیت از مدیران وطنی جامعه بهائی

۹ جوان

مردم، حرمت‌شکنی‌ها را منکر می‌شود: «قاطبه ملت شریف ایران، مردم جهان و جامعه بین‌المللی با ماهیت عقاید و رفتار بهائیان آشنا هستند و به بی‌اساس بودن این ادعا واقفند. این دوستان‌ران عدل و انصاف شهادت می‌دهند که بهائیان در هر کشور ساکن باشند، با توسل به قانون برای حفظ حقوق خود و دیگران اقدام می‌کنند و از ستیزه‌جویی و خشونت پرهیز دارند.»^(۱۲)

نکته قابل توجه این است که اعضای این تشکیلات بعد از انتخابات ۸۸ نیز به منظور شرکت در تجمعات غیرقانونی شرکت می‌کرده‌اند. از ترس غضنفری یکی از دستگیرشدگان، در اعتراضات خود در مورد فعالیت سیاسی بهائیان می‌گوید: «بر اساس اعتقادات ما، یک فرد بهائنی نباید در امور سیاسی دخالت کند و ما عراً در سالیان گذشته بر اساس این اعتقاد، در رأی‌گیری شرکت نمی‌کردیم…» پیام فنائیان یکی دیگر از دستگیرشدگان بهائی فتنه ۸۸ نیز در اعتراضات خود گفته بود: «ما از قبل اجازه حضور در فعالیت‌های سیاسی و انتخاباتی از سوی بیت‌العدل را نداشتیم، تا قبل از انتخابات مجلس شورای اسلامی سال ۸۲ و یک‌طی بیابیه‌ای که از سوی بیت‌العدل صادر شد، ما مجاز به ورود به فعالیت‌های انتخاباتی شدیم و با توجه به شرایطی که در انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری ایجاد شد، ما به همراه دوستان‌مان فعالیت‌های انتخاباتی خود را آغاز کردیم، از جمله تجمعاتی که در آن حضور داشتیم…» وی همچنین در مورد نحوه اطلاع‌یابی از مواضع بیت‌العدل می‌گوید: «دستورات مربوط به حضور در اغتشاشات و تجمعات غیرقانونی از طریق ضیافت‌ها بوده که یکی از انواع جلسات داخلی بهائیت است.»^(۱۳)

■ کلام آخر

به طور حتم تشکیلات بهائیت در مواقع حساس و بحرانی تلاش می‌کند با خطدهی به براندازان داخلی، زمینه را برای اسقاط کردن نظام جمهوری اسلامی فراهم کند، اما به دلیل جایگاه مذهب تشیع در میان مردم و پشتوانه مردمی نظام، تلاش‌های آنها با شکست مواجه شده است. از سوی دیگر این تشکیلات، سیاست فشار از طریق مجامع بین‌المللی را در قالب تضعیف حقوق بهائیان در ایران در پیش گرفته‌اند. ادعاهای آنها در حالی مطرح می‌شود که بهائیان ساکن در عکا و حیفا طبق قوانین رژیم اشغالگر قدس، حق تبلیغ ندارند! با وجود غیرقانونی بودن همین مسئله در ایران، در سال‌های پس از پیروزی انقلاب، آنان نه تنها به تبلیغ و ترویج بهائیت پرداخته‌اند، بلکه به عنوان ستون پنجم صهیونیسم، انگلیس و امریکا عمل کرده‌اند. آنچه مسلم و فرقه‌هایی انکارنشدنی است، ارتباط این جریان با اسرائیل و غرب و ضدیت و دشمنی آنان با اسلام، باعث منع تبلیغات آنها در داخل کشور شده است. با وجود این تشکیلات بهائیت برای داغ کردن فضا در کشور، به اعضای خود دستور به مقاومت مدنی می‌دهد و آن را به عنوان دستاویزی برای هجمه به نظام مطرح می‌کند. در این میان کشورهای غربی در حالی به حمایت از این فرقه سیاسی می‌پردازند که خود حق تبلیغ به فرقه‌هایی نظیر «سائنتولوژی» را نمی‌دهند! این فرقه که مانند بهائیت، مقرر آن در اسرائیل قرار دارد، توسط رول هابارد، نو‌نویسنده داستان‌های علمی و تخیلی با عنوان مکتب علمی گرایم توسعه یافته است که در برخی از کشورهای غربی مانند: فرانسه، آلمان و سوئد به رسمیت شناخته نشده و حق فعالیت ندارد. با توجه به ادعاهای بهائیان مبنی بر اجحاف و نادیده گرفتن حقوق شهروندی، آنها باید پاسخ دهند که کدام بیمارستان در ایران از پذیرش آنها سر باز زده؟ کدام بانک در کشور ما به درخواست وام آنها جواب منفی داده؟ کدام مدرسه از ثبت‌نام فرزندان آنها خودداری کرده؟ در حالی که بسیاری از دانشجویان بهائی در مراکز دانشجویی ما در حال تحصیلند و فعالیت‌های اقتصادی‌شان در تهران، در بیش از ۴۷ شرکت نظیر: واردات لنز عینک و صنایع اپتیک، صنایع بهداشتی و آرایشی، صنایع شیمیایی و سموم کشاورزی، ساخت آسانسور و دوربین مداربسته، صنایع سیمان و شرکت‌های بزرگ ساخت چرخ خیاطی در حال توسعه است.

■ منابع:

- مجتبی بادلی، نفوذ بهائیان در حکومت پهلوی به روایت اسناد، ص ۳۰.
- مریم صادقی، واکاوی درجنه، صص ۱۱۴– ۱۱۱.
- ابوالفضل قاسمی، الیکارسی با خاندان‌های حکومت‌گرا در ایران، ص ۹۵.
- حسین فردوست، ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، ج ۱، ص ۲۰۰.
- محمد اختریمان، نقش امیرعباس هویدا در تحولات سیاسی- اجتماعی ایران، ص ۱۶۴.
- علی حقیقت‌جو، «بهائیت و رژیم پهلوی»، ایلم‌ویژه تاریخ معاصر (جام‌جم)، شماره ۲۹، شهریور ۱۳۸۶ ش، ص ۳۴.
- جواد منصور، تاریخ پیام ۱۵ خرداد به روایت اسناد، ج ۱، تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۷۸، ص ۳۳۳.
- ۸۸-هنر، سنه شماره ۹۲۲.
- اسنادلانه جاسوسی، شماره ۳۷، ص ۱۲.
- زاهد زاهدی، بهائیت در ایران، ص ۲۷۷.
- همان، صص ۲۸۳ و ۲۸۴.
- همان، ص ۲۸۵.
- خبرگزاری فارس، تیتسر خبر: فعالیت‌های فرقه ضاله بهائیت غیرقانونی و ممنوع است، تاریخ انتشار: ۱۳۷۷/۱/۲۷.
- پیام بیت‌العدل اعظم، مورخ: ۲۵ دسامبر ۲۰۰۷.
- پیام بیت‌العدل اعظم به احبای ایران، دوم تیر ۱۳۸۸، مطابق ۲۳ ژوئن ۲۰۰۹.
- پیام بیت‌العدل اعظم، ۲۰ مه‌ماه ۱۳۸۸، برابر ۱۰ ژانویه ۲۰۱۰.
- نقشی بهائیت در فتنه ۱۳۸۸، تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی.